

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/770/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814204622
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5814204622.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcov: 1/ P. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. XXX, štátny občan SR, 2/ Mgr. P. L., PhD., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. XXX, štátny občan SR, žalobcovia obaja zastúpení splnomocneným zástupcom: Mgr. Pavlom Gavorníkom, advokátom so sídlom M. XX, XXX XX S., proti žalovanej: B. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. XXX, štátny občan SR, v konaní o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, v štádiu konania o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, o odvolaní žalobcov v rade 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/74/2014-15 zo dňa 10. júla 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/74/2014-15 zo dňa 10. júla 2014 potvrdzuje.

O trovách odvolacieho konania za konanie o návrhu žalobcov na nariadenie predbežného opatrenie rozhodne súd prvého stupňa v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd návrh žalobcov v rade 1/ a 2/ na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručенou súdu dňa 01.07.2014 sa žalobcovia domáhajú, aby súd určil, že pozemok parcela registra „C“ č. 1137/32 - orná pôda o výmere 629 m², evidovaný na LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie D., patrí do dedičstva po poručiťelovi U. L., nar. XX.XX.XXXX, zosnulom XX.XX.XXXX, naposledy bytom D. XXX. Žalobu odôvodnili tým, že hoci je žalovaná evidovaná v katastri nehnuteľností ako výlučná vlastníčka uvedeného pozemku. Tento zápis však nie je v súlade s právnym stavom, keďže skutočným vlastníkom pozemku bol neb. U. L. - právny predchodca žalobcov, ktorý pozemok nadobudol vydržaním. Zároveň žalobcovia žiadali, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým by žalovanej zakázal nakladať s uvedeným pozemkom, a to najmä ho založiť, previesť vlastnícke právo k nej na tretiu osobu, zaťažiť ju vecným bremenom a vykonávať na nej akékoľvek stavebné práce, s výnimkou bežných udržiavacích prác. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnili tým, že potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov vyplýva z ich obavy, že v prípade nakladania žalovanej (podľa názoru žalobcov nepravého dediča) s pozemkom, nebude možné v prípade preukázania dôvodnosti žaloby vykonať rozhodnutie súdu v tomto konaní, resp. výkon súdneho rozhodnutia môže byť sťažený a právne vzťahy medzi účastníkmi konania v súvislosti s pozemkom sa môžu značne komplikovať v prípade eventuálnej realizácie výstavby na pozemku zo strany žalovanej.

Prvostupňový súd citoval ust. § 74 ods. 1, § 75 ods. 2 vety prvej a § 76 ods. 1 písm. e) O.s.p. a konštatoval, že po oboznámení s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia a žalobou dospel k záveru, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný. Jednou z podstatných náležitostí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hrozacej ujmy. Z obsahu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyplýva, že žalobcovia nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy vidia v tom, že žalovaná, ktorá je evidovaná ako vlastníčka nehnuteľnosti, ktorá je predmetom žaloby v prejednávanej veci, by mohla pozemok previesť, resp. zaťažiť záložným

právom alebo vecným bremenom. Ako ďalší dôvod, ktorým odôvodnili nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy je, že by žalovaná na pozemku mohla realizovať výstavbu, čím by sa podľa žalobcov značne skomplikovali právne vzťahy medzi účastníkmi. Vo vzťahu k prvému dôvodu, ktorým žalobcovia odôvodnili návrh na nariadenie predbežného opatrenia, (pokiaľ sa žalobcovia obávajú, že žalovaná prevedie vlastníctvo k nehnuteľnostiam na tretiu osobu), nakoľko predovšetkým tým v návrhu odôvodnili nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, podľa názoru okresného súdu nie je nevyhnutný zásah súdu vo forme nariadenia predbežného opatrenia. Žalobcovia majú totiž možnosť požiadať príslušný okresný úrad, ktorý vedie kataster nehnuteľností, o zápis poznámky na list vlastníctva, že je ohľadne tohto pozemku začaté súdne konanie, v ktorom sa uplatňujú vecné práva k nehnuteľnostiam (§ 44a O.s.p.). Potom v prípade, že by žalovaná počas tohto konania nakladala s pozemkom, ktorý je predmetom žaloby o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva a za predpokladu, že by žalobcovia boli v tomto konaní úspešní, podľa § 159a O.s.p. by právoplatný rozsudok v tejto veci bol záväzný aj pre osoby, ktoré nadobudli vecné práva v čase, keď už v katastri nehnuteľností bola vykonaná poznámka o prebiehajúcom konaní. Prvostupňový súd vyslovil názor, že účel, ktorý žalobcovia chcú dosiahnuť navrhovaným predbežným opatrením, t.j. predovšetkým zabrániť prevodu nehnuteľnosti, možno dosiahnuť zápisom tejto poznámky do katastra nehnuteľností, aj bez nariadenia predbežného opatrenia súdom. Čo sa týka druhého dôvodu, t.j. obavy žalobcov z výstavby na uvedenom pozemku žalovanou, tu žalobcovia ani bližšie nekonkretizovali, akým spôsobom by výstavba na predmetnom pozemku mala značne skomplikovať právne vzťahy medzi nimi a tiež ani netvrdili, že by žalovaná doposiaľ podnikla nejaké reálne kroky smerujúce k výstavbe na pozemku. Za týchto okolností okresný súd dospel k záveru, že neexistuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, pre ktoré by mal nariadiť predbežné opatrenie, v dôsledku čoho návrh žalobcov v rade 1/ a 2/ na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia, ktorí sa domáhali jeho zmeny tak, že ich návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bude vyhovelé.

Uvedli, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, keď dospel k záveru, že 1/ poznámka v katastri nehnuteľností má rovnaké právne účinky ako predbežné opatrenie, 2/ účastník konania má povinnosť využiť pred podaním návrhu na nariadenie predbežného opatrenia všetky dostupné iné právne prostriedky k dosiahnutiu účelu predbežného opatrenia, 3/ žalobcovia nepreukázali nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, a teda 4/ neboli splnené zákonné náležitosti pre vydanie predbežného opatrenia. Poznámka ako právny nástroj v katastri nehnuteľností má len informatívny charakter a na rozdiel od predbežného opatrenia nie je spôsobilá zabrániť odporkyni v nakladaní s nehnuteľnosťou. V prípade prevodu nehnuteľnosti by navrhovatelia museli vykonať ďalšie procesné úkony, čo by vo vzťahu k prebiehajúcej konaniu viedlo k neehospodárnemu zvyšovaniu trov konania a vo vzťahu k účastníkom konania, ako aj k tretej osobe - nadobúdateľovi k výraznej právnej neistote. Právnym následkom nariadenia predbežného opatrenia je len dočasná úprava pomerov. Tento procesný prostriedok má za cieľ dočasne a preventívne zabrániť vzniku akejkoľvek škody, sťaženiu výkonu súdneho rozhodnutia v prípade akceptácie žalobného návrhu, ako aj zamedziť stavu právnej neistoty. Poznámka v katastri nehnuteľností, na ktorú sa prvostupňový súd odvolával, predstavuje skôr zápis tzv. „obmedzujúcej“ poznámky, informujúcej tretie strany o existencii predbežného opatrenia. Túto obmedzujúcu poznámku však navrhovatelia nemôžu zapísať do katastra nehnuteľností pre neexistenciu predbežného opatrenia.

Na podporu svojej argumentácie odvolatelia poukázali na uznesenie Krajského súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 7Co/6/2013. Odvolatelia sú toho názoru, že v plnej miere preukázali potrebu dočasnej úpravy pomerov a splnenie všetkých predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia. Záver okresného súdu, že v predmetnej veci nemal preukázané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, predstavuje jeho nesprávne skutkové zistenie. Žalobcovia totiž už v samotnom návrhu (žalobe) o určenie vlastníckeho práva, ktorého súčasťou bol aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, jasne označili, čoho sa budú vo veci domáhať. Z povahy veci a tiež zo žalobného návrhu vyplýva, že žalobcovia nie sú ani formálne zapísaní ako vlastníci, ani ako faktickí užívatelia nehnuteľnosti, a teda nemajú žiadnu „moc nad vecou.“ Žalovaná má naproti tomu až do okamihu vydania súdneho rozhodnutia v merite veci plné oprávnenie nakladať s nehnuteľnosťou, t.j. má právo nehnuteľnosť previesť, založiť, zaťažiť farchou, prenajať a podobne bez akejkoľvek možnosti navrhovateľov reálne ovplyvniť jej právne úkony k spornej nehnuteľnosti. Žalobcom bezprostredne a sústavne hrozí, že žalovaná bude nakladať s nehnuteľnosťou spôsobom, ktorý by v prípade úspechu žalobcov v konaní výrazne sťažil neskorší výkon súdneho rozhodnutia. Nariadenie predbežného opatrenia je tak podľa názoru odvolateľov jedinou možnosťou, ako dočasne upraviť pomery do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Vo vzťahu k argumentácii

prvostupňového súdu, že žalobcovia nekonkretizovali, akým spôsobom by výstavba na pozemku mala skomplikovať právne vzťahy medzi účastníkmi konania, resp. netvrdili, že by žalovaná podnikala nejaké reálne kroky smerujúce k výstavbe pozemku, odvolatelia uviedli, že žalovaná v súčasnosti realizuje „navážku“ zeminy na nehnuteľnosť. Žalobcovia nemajú vedomosť o tom, aké práce žalovaná hodlá ďalej vykonať v súvislosti s touto navážkou. Žalovaná ju však zrealizovala pravdepodobne po vydaní uznesenia súdu prvého stupňa, v dôsledku čoho majú žalobcovia dôvodnú obavu, že tam chce realizovať stavebnú činnosť. Čo sa týka konkretizácie spôsobu komplikácie právnych vzťahov v súvislosti s výstavbou, žalobcovia sú toho názoru, že by museli vykonať vo vzťahu k príslušným úradom (stavebný úrad) viaceré procesné úkony, aby zabránili akejkoľvek stavebnej činnosti (napr. návrh na prerušenie stavebného konania), čo by opätovne znamenalo nevyhnutnosť ďalších nákladov spojených s riešením veci. Navyše, nie je isté, či by pri týchto svojich aktivitách voči úradom boli úspešní. Žalobcovia osobitne poukázali na možné sťaženie výkonu súdneho rozhodnutia, pokiaľ by na nehnuteľnosti bola postavená stavba, ktorá je samostatným predmetom právnych vzťahov, s možnosťou odlišného vlastníka. Zároveň zdôraznili, že eventuálne podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia „ad hoc“ až v čase, kedy bude skutočne realizovaná výstavba, sa môže minúť účinku, a to vzhľadom na skutočnosť, že hrubá stavba môže byť medzičasom postavená skôr, než príslušný súd nariadi predbežné opatrenie svojim rozhodnutím.

Žalovaná sa k opravnému prostriedku žalobcov nevyjadrila, keďže doposiaľ jej nebol doručený návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ani napadnuté rozhodnutie a odvolanie žalobcov (§ 75 ods. 8 O.s.p.).

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že v predmetnej veci po preskúmaní všetkých rozhodujúcich otázok, ktoré boli vo veci vznesené, sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci pre rozhodnutie o predbežnom opatrení, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 s použitím ust. § 167 ods. 2 O.s.p.. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie, alebo zabezpečí dôkaz.

Úpravou predbežných opatrení umožňuje osnova zákona rýchle a pružne riešiť takú situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Výslovne ustanovuje prípady, keď použitie predbežného opatrenia bude prichádzať najčastejšie do úvahy. Účelom predbežných opatrení je rýchla, aj keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov alebo zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci prípadne ešte nevykonateľného alebo očakávaného rozhodnutia. Predbežné opatrenia neprejudikujú práva a záujmy účastníkov a pre ich vydanie sa predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážne pochybnosti o potrebe dočasnej úpravy. Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pri vydaní konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ako aj osvedčenie, že hrozí nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy.

Predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami (§ 76 ods. 1 písm. e) O.s.p.).

Predbežné opatrenie podľa § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p. je svojím obsahom univerzálne. Umožňuje nariadiť predbežné opatrenie s cieľom dočasne upraviť pomery účastníkov a vylúčiť obavu zo zmarenia súdneho výkonu rozhodnutia. Podstata tohto predbežného opatrenia sa sústreďuje do troch aktivít: 1/ odporca má niečo vykonať, 2/ odporca sa má niečoho zdržať, 3/ odporca má niečo znášať. Je potrebné poznamenať, že je len na žalobcovi, aby preukázal opodstatnenosť takéhoto návrhu. Predbežným opatrením podľa citovaného ustanovenia O.s.p. však možno oprávnenému poskytnúť dočasnú ochranu iba uložením povinnosti druhému účastníkovi (niečo konať, niečoho sa zdržať, niečo strpieť). Je však vylúčené predbežným opatrením deklarovať určité právo účastníka, t.j. v danom prípade deklarovať právo uplatnené žalobou. Je totiž nesporné, že obsah výroku predbežného opatrenia nemôže byť obsahovo totožný s výrokom rozhodnutia súdu vo veci samej.

Účastník, ktorý navrhuje nariadiť predbežné opatrenie (či už pred začatím konania vo veci samej alebo v priebehu tohto konania) musí mať právny záujem na predbežnom opatrení, t.j. musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania. Procesnú zodpovednosť v tomto smere nesie navrhovateľ predbežného opatrenia.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobcovia v súvislosti s navrhovaným predbežným opatrením neosvedčili bezprostredne hroziacu ujmu ani ohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia. V tomto smere neuviedli v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia žiadne okolnosti, ktoré by čo i len nasvedčovali skutočnosti, že žalovaná mieni sporné nehnuteľnosti v súčasnosti založiť, previesť vlastnícke právo k nej na tretiu osobu, zaťažiť ju vecným bremenom a vykonávať na nej stavebné práce (s výnimkou bežných udržiavacích prác). Podľa aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre okres Tvrdosín, obec a katastrálne územie D., je žalovaná stále zapísaná ako výlučná vlastníčka spornej nehnuteľnosti. Navyše, v súčasnosti sa na predmetnom liste vlastníctva nachádza aj poznámka v zmysle ust. § 44a O.s.p. o konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7C/74/2014, učená právny zástupcom žalobcov.

Ak teda žalobcovia podali žalobu o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiteľovi U. L., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX., naposledy bytom D. XXX a podali na príslušnom okresnom úrade, odbore katastrálnom návrh na zápis začatia súdneho konania (§ 44a O.s.p.), takýto ich zvolený postup je správny.

Následne výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti, o neplatnosti právneho úkonu, ktorým sa nakladalo s nehnuteľnosťou, prípadne o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre účastníkov zmluvy, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k dotknutej nehnuteľnosti a ktorý bol podaný v čase, kedy v katastri nehnuteľností bola vykonaná poznámka o tomto súdnom konaní (§ 159a O.s.p.).

Odvolací súd poznamenáva, že obmedzenie žalovanej ohľadne prípadného prevodu v návrhu bližšie uvedenej parcely a nevykonávanie iných právnych úkonov spojených s vlastníckym právom k nim je vážnym zásahom do vlastníckeho práva žalovanej za stavu, keď táto je na liste vlastníctva uvedená ako vlastníčka. Primárnym účelom ust. § 44a O.s.p. je preventívny charakter, ktorý možno do istej miery nachádzať aj v predbežných opatreniach. Ustanovenie § 159a O.s.p. v spojení s ust. § 44a O.s.p. rozširuje okruh materiálnej stránky súdneho rozhodnutia v rovine záväznosti aj vo vzťahu k tretím osobám. Z uvedeného vyplýva, že ak v konaní o určení vlastníckeho práva (vrátane učenia veci patriacej do dedičstva) dôjde k zápisu poznámky do katastra nehnuteľností v súlade s § 44a O.s.p. a zároveň k scudzovaciemu úkonu, ktorého sa dotýka návrh na vklad do katastra nehnuteľností, bude mať v prípade úspechu v spore tento právny úkon za následok jeho neplatnosť a správa katastra zapíše do katastra nehnuteľností stav, ktorý predchádzal vykonaniu právnej zmeny. Žalobcom je tak poskytovaná dostatočná ochrana pred ďalšími scudzovacími úkonmi zo strany žalovanej a nie je teda potrebné ju zvyšovať nariadením predbežného opatrenia, ktoré by smerovalo k rovnakým právnym účinkom.

Zároveň žalobcovia v prejednávanej veci žiadnym spôsobom neosvedčili, že by žalovaná realizovala na predmetnej nehnuteľnosti akúkoľvek stavebnú činnosť.

Pokiaľ žalobcovia svoj návrh odôvodňovali obavou o výkon súdneho rozhodnutia, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je osvedčený právny záujem žalobcov na predbežnom opatrení tiež z nasledovných dôvodov:

Prvým predpokladom pre nariadenie takéhoto predbežného opatrenia je existencia súdneho rozhodnutia alebo stav v súdnom konaní, ktorý osvedčuje, že reálne dôjde k vydaniu rozhodnutia, ktoré môže byť exekučným titulom, teda predbežné opatrenie je prípustné vtedy, ak má zabezpečiť výkon exekučného titulu na úrovni súdneho rozhodnutia. V danom prípade, pokiaľ by súd určovacej žalobe vyhovel, na základe výroku súdu by došlo k určeniu vlastníckeho práva právneho predchodcu žalobcov k spornej nehnuteľnosti ku dňu jeho smrti, a teda takýto výrok súdu by preto nebol exekučným titulom, ktorý by ukladal žalovanej povinnosť vyplývajúcu zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva podľa § 80 písm. b) O.s.p., ale v danom prípade by sa jednalo o určovaciu žalobu v zmysle ust. § 80 písm. c) O.s.p.. V konaní o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v prípade vyhovenia návrhu súd určí, že konkrétna osoba je, prípadne, že ku dňu smrti bola vlastníkom presne označených nehnuteľností (obsahom výroku rozsudku nie je uloženie povinnosti niečo konať alebo strieť). Po nadobudnutí právoplatnosti takéhoto rozhodnutia v zmysle § 159 ods. 2 O.s.p. je záväzný pre účastníkov konania a pre všetky orgány. Ako už bolo konštatované vyššie, vzhľadom na zápis poznámky v zmysle ust. § 44a O.s.p. do katastra nehnuteľností, výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti je záväzný aj pre účastníkov zmluvy, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k dotknutej nehnuteľnosti a ktorý bol podaný v čase, kedy v katastri nehnuteľností bola vykonaná poznámka o tomto súdnom konaní (§ 159a O.s.p.). Z uvedeného vyplýva, že ani prípadný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v priebehu súdneho konania nemôže mať vplyv na právo žalobcov uplatnené žalobou.

Pokiaľ ide o rozhodnutie Krajského súdu v Žiline o predbežnom opatrení v inej veci, je zrejmé, že rozhodovacia prax súdov je rozdielna. Zároveň je potrebné doplniť, že rozhodnutie súdu mohlo byť vydané v skutkovo/procesne odlišných situáciách, pričom otázka potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov, či obavy ohrozenia budúceho výkonu súdneho rozhodnutia je posudzovaná vo vzťahu ku konkrétnostiam každej jednotlivéj veci.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odvolací súd v súlade s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. pri aplikácii ust. § 145 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. ponechal na konečné rozhodnutie vo veci samej.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.